

Verborgen
Verlangen

Verborgen Verlangen

Stefanie Van Mol

*Opgedragen aan alle lezers van vurig verlangen.
Door jullie is mijn droom uitgekomen.
Ik hoop dat jullie even hard genieten van het verhaal van
Fleur en Thomas.*

SVM

XXX

Schrijver: Stefanie Van Mol
Coverontwerp: Depositphotos©
ISBN: 9789402123043
© Stefanie Van Mol

Proloog

Fleur opende haar ogen, maar had er meteen spijt van. Na haar uitstapje gisteren had ze een ferme kater. Met een schok realiseerde ze zich dat ze thuis in haar bed lag. Haar kleren lagen op een hoopje naast haar bed. Ze was naakt. Hoe was ze gisteren thuis geraakt? En hoe was ze naakt in haar bed beland? Fleur sliep nooit naakt.

Flarden van de avond ervoor schoten door haar gedachten. Jonas had Roxanne mee genomen naar huis. De hele situatie was zo uit de hand gelopen. Fleur had Roxanne nooit mogen meenemen naar Het zwarte schaap. Stel dat Jonas er niet geweest was? Ze huiverde bij de gedachte. Nu was Jonas kwaad op Roxanne, en het was eigenlijk haar fout.

Het verklaarde natuurlijk nog niet hoe ze thuis geraakt was. En al helemaal niet hoe ze naakt in haar bed terecht gekomen was. Fleur trok het laken van haar bed en drapeerde het rond haar. Ze haastte zich uit bed en zocht naar haar gsm. Geen enkele gemiste oproep. Ze hoopte maar dat met Roxanne alles in orde was.

In de keuken zette ze de koffiezet aan, een eerste tas koffie zou haar nu deugd doen. Toen ze naar de kast ging om de suikerklontjes te zoeken merkte ze het briefje op haar prikbord op.

Fleur staarde verdwaasd naar het briefje. Gelukkig had Jonas ervoor gezorgd dat iemand haar had thuis gebracht. Eigenlijk zou ze die Thomas moeten bedanken. Ze hoopte alleen dat ze niet in een dronken bui voor hem een striptease had gedaan of zo. Stel je voor? Dan zou ze hem echt nooit meer recht in de ogen kunnen kijken. Een snelle sms naar Jonas leverde haar het telefoonnummer van Thomas op. Het minste wat ze kon doen was hem bedanken omdat hij haar had thuisgebracht.

Bedankt voor de rit
naar huis. Fleur xxx

Was mijn genoeg.
Thomas

Herinner mij helaas niet veel.
Er is toch niks gebeurd?

Ze wachtte een tijdje, maar er kwam geen antwoord. Allerlei gedachten gingen door haar heen. Stel dat ze zo dronken was geweest dat ze zich zelfs niet meer herinnerde dat ze samen naar bed geweest waren? Zo dronken was ze toch niet geweest. Toch? Haar gsm begon te trillen in haar handen. Ze liet haar gsm vallen alsof ze zich eraan gebrand had. Het was Thomas die haar belde. Ze aarzelde even maar nam toch op.

“Met Fleur” zei ze voorzichtig.

“Dag Fleur met Thomas”

Hij had een hele lage mannelijke stem.

“Dag Thomas, bedankt dat je me hebt thuis gebracht.”

“Geen probleem” zei hij zacht “Maar waarom vraag je of er iets gebeurd is?”

“Wel euh, ik werd deze morgen wakker, en ik lag naakt in bed. Daarom...”

Thomas onderbrak haar nog voor ze haar zin had afgemaakt.

“Je denk toch niet dat ik een dronken vrouw zou misbruiken?”

Hij klonk beledigd.

“Nee, zo bedoelde ik het niet, maar ik kon me niets meer herinneren vandaar.”

“Geloof me Fleur,” zijn stem werd gevaarlijk laag “als ik met je naar bed was geweest dan zou je het nog wel weten. Dronken of niet!”

Met een klik was hij weg.

Haar hart raasde snel. Ze vond het verschrikkelijk dat hij het gevoel had dat ze hem beledigd had. Hij was zo vriendelijk om haar naar huis te brengen en zij had zo lullig gedaan tegen hem.

Fleur had het gevoel dat haar kater nog erger geworden was na het telefoongesprek. Ze gooide haar gsm op het aanrecht en wandelde terug naar haar bed. Misschien als ze lang genoeg zou slapen, dat ze het allemaal wel zou vergeten zijn. En bovendien, waarschijnlijk zou ze hem toch nooit meer zien.

1

Fleur De Rover keek vol liefde naar haar beste vriendin en haar kersverse verloofde. Roxanne en Jonas stonden op het midden van de dansvloer innig tegen elkaar aan. Ze straalden zoveel liefde uit dat Fleur haar hart er warm van werd. Na een hele moeilijke tijd had Roxanne eindelijk het geluk gevonden dat ze verdiende. Jonas had heel wat moeite moeten doen, en hun relatie was niet van een leien dakje gelopen. Maar nu was Roxanne zwanger en hadden ze zich zonet verloofd.

Ze zag de verliefde blik in Roxanne haar ogen. Er zaten kleine fonkelingen in. Helaas had Fleur nog nooit zo'n gevoelens gehad die ervoor zorgden dat ze verliefd naar een man keek. Ook in haar familie was Fleur een buitenbeentje. Ze leefde voor haar werk, en buiten Roxanne had ze eigenlijk bijna geen vrienden. Meestal begrepen mensen niet dat ze zoveel tijd op haar werk doorbracht. Gelukkig had ze wel een goede band met haar broers.

Fleur zat op een krukje aan de bar. Ze nam een slok van haar cocktail. Haar gezicht vertrok door de zoete

smaak. Haar blik gleed door het café toen ze een bekend gezicht zag. Jonas zijn beste vriend was er ook bij. Ze had hem al een keer eerder gezien, maar wist eigenlijk niet eens zijn naam. Toen hun blikken elkaar kruisten voelde ze meteen de warmte door haar lijf gaan. Mijn god die man straalde echt seks uit. Hij was het type man dat voorbij kwam in haar wildste fantasieën. Het type man waar ze van droomde. Het type man dat ze nooit zou krijgen. Zijn rauwe blik bleef strak op haar gericht, tot één of ander blond grietje naar hem toe kwam. Zo snel als zijn aandacht gekomen was, was deze ook weer terug verdwenen. Typisch. Hij was niet geïnteresseerd in een saai meisje die bovendien ook nog eens geobsedeerd was door haar werk.

Ze keek toe hoe hij zijn hand op de kont van die blonde griet legde en haar gretig naar zich toe trok. Er verscheen een lach op zijn gezicht. Het was een lach die hij bewaarde voor vrouwen, zoveel was duidelijk. De langbenige blondine boog voorover en fluisterde iets in zijn oor. Blijkbaar was het iets pikant want de verdorven blik die hij haar daarna gaf sprak boekdelen. Ze stopte hem een papiertje toen, en Fleur kon enkel maar vermoeden dat het haar telefoonnummer was.

Met een laatste slok dronk ze haar cocktail leeg. De alcohol steeg onmiddellijk naar haar hoofd. Het werd tijd dat ze naar huis ging. Op het werk was het al een tijd gigantisch druk, ze had haar slaap nodig om de week door te komen. Ze wierp een blik op haar gsm en zag dat het half tien was.

Hoe triestig is dit?

De meeste meiden van haar leeftijd gingen uit tot het holst van de nacht. En hier stond zij, klaar om naar huis te gaan. Met een vermoeide zucht gleed ze voorzicht van

de barkruk, ze wankelde even op haar benen maar kon toch haar evenwicht bewaren.

Waarom had ze ook alweer die hoge hakken aangedaan?

Ze wandelde naar het verliefde koppeltje om afscheid te nemen.

“Ik ga er eens vandoor” kondigde ze aan “Ik ben stik kapot. Tijd om in mijn bedje te kruipen.”

Roxanne vloog haar om de nek.

“Bedankt voor alles Fleur.” kirkte ze “We spreken snel af.”

Jonas gaf haar een vriendelijk knikje.

“Zorg goed voor mijn vriendin wil je?”

“Oh dat ben ik zeker van plan.” zijn speelse stem liet weinig aan de verbeelding over.

Fleur rolde met haar ogen.

Roxanne straalde helemaal. Het deed Fleur deugd om haar vriendin zo te zien. Na alle ellende was het tijd voor een betere tijd voor haar. Maar hoe blij Fleur ook was voor Roxanne, ze voelde een steek van jaloezie door haar heen gaan. Ze zou alles geven om een man te hebben die zo begeerlijk naar haar keek als Jonas naar Roxanne.

Maar meestal zagen die mannen dan het brave dochttertje, het beschaamde meisje op de achtergrond. Dat imago wou ze graag kwijt. Ze wou een man vinden die niets van haar wist. Die haar achtergrond niet kende. Waarom hield ze zichzelf nu zo voor de gek? Alsof ze een man zou vinden die haar zou willen helpen. Ze probeerde het idee meteen uit haar hoofd te zetten. De alcohol had er duidelijk voor gezorgd dat ze niet meer helder kon nadenken.

Ze wandelde naar buiten en sloeg rechts af om naar haar wagen te gaan. In het steegje naast het café zag ze

een vonk van een brandende sigaret. Door de vlam werd zijn gezicht zichtbaar. Het was de vriend van Jonas. Hij zag er nog steeds verrukkelijk uit. Zijn zwarte halflange haar lag warrig. Hij had helderblauwe ogen, waardoor je het gevoel kreeg dat je in de diepte van de oceaan staarde. Zijn perfect getrimde ringbaardje trok de aandacht naar zijn hemels rode lippen.

Wat die lippen allemaal met haar konden doen...

Ze schudde even met haar hoofd, ze moest haar gedachten erbij houden, ze kende hem helemaal niet, ze wist zelfs zijn naam niet. Ze gaf hem een vriendelijk knikje en wilde al verder lopen toen ze zijn zware, speelse stem hoorde.

“Deze keer ben je iets minder dronken zie ik.”

Oh nee!

Net toen Fleur dacht dat de avond niet erger kon eindigen liep ze hem tegen het lijf. Er liep een rilling over haar rug bij de gedachte aan die bewuste avond. Hij was blijkbaar Thomas. Een paar weken geleden na een dronken avontuur met Roxanne had hij haar thuis gebracht. Fleur was zo dronken geweest dat ze niet meer op eigen houtje thuis kon geraken. Jonas had er toen voor gezorgd dat zijn beste vriend haar thuis gebracht had.

Helaas herinnerde Fleur zich niks van het hele gebeuren. Ze werd de dag erna wakker. Naakt. In haar bed. Het enige wat ze vond was een briefje van Thomas. Na wat aandringen had Jonas haar het gsm-nummer van Thomas bezorgd. Toen ze Thomas vroeg of er iets gebeurd was, had hij zich beledigd gevoeld. Dat was uiteraard helemaal niet haar bedoeling geweest. Nu had ze de gelegenheid om zich te excuseren. Met een ruk draaide ze zich om. Zijn mond vertrok in een venijnig lachje.

“Ben jij Thomas?” zei ze voorzichtig.

Hij knikte even

“Het spijt me, ik wou je de vorige keer niet beledigen.”

Hij staarde alleen maar naar haar, zijn mond krulde in een venijnig lachje. Fleur wist niet goed wat ze moest doen. Ze wachtte even, bleef hem aankijken maar toen er geen gesprek op gang kwam zei ze snel gedag.

“Ik zie je de volgende keer wel weer.”

“Misschien doe je dan nog eens een striptease voor mij.”

Ze voelde hoe haar wangen rood kleurden, het ergste was nog dat ze zich van die hele avond echt niks meer herinnerde. Hoe dronken was ze juist geweest als ze zich zelfs dat niet kon herinneren? Dat is wel het laatste wat ze normaal zou doen.

“Je zei dat er niks gebeurd was.” zei ze geschokt

“Dat is niet helemaal correct.” corrigeerde hij haar “Ik heb gezegd dat we niet met elkaar naar bed geweest zijn.”

Wat een eikel!

Hoe konden mannen nu zo zijn? Ok, ze had een klein foutje gemaakt, maar ze was dronken geweest. Zoiets overkwam mannen toch ook wel eens? Fleur was er zeker van dat als een man zoiets overkwam hij het aan al zijn vrienden zou vertellen als ze een avond op café waren. Dan was hij vast en zeker de held van die avond. Maar als vrouwen zoiets tegen kwamen dan waren ze opeens een slet. Het was duidelijk dat ze hier zo snel mogelijk vandaan moest komen. Zonder nog om te kijken wandelde ze naar haar wagen.

Fleur drukte op haar sleutel en de pinkers van haar rode Mercedes knipperden. Ze liet zich in het soepel leer van de zetel zakken en sloot even haar ogen. Haar

handtas gooide ze op de passagierszetel. Nadat ze de sleutel had omgedraaid kwam de motor grommend tot leven. Ze draaide het verkeer in en reed naar huis. Nadat ze haar wagen geparkeerd had wandelde ze naar haar appartement.

Haar hoge hakken deed ze uit bij de deur en haar jas hing ze aan de kapstok. Ze wandelde meteen naar haar slaapkamer en gooide haar handtas op het nachttafeltje. De schouderbandjes van haar jurk deed ze naar beneden en de jurk viel op een hoopje aan haar voeten. Haar lingerie volgde niet lang daarna, en ze ging naakt in bed liggen.

Na uren staarde ze nog steeds naar het plafond, ze kon de slaap niet vatten. Thomas speelde nog steeds door haar hoofd. Van zodra ze zijn stem had gehoord was er verlangen door haar heen gegaan. Ze had de hunkering tussen haar dijen gevoeld. Als hij nu niet zo een eikel was geweest dan had ze hem eigenlijk wel beter willen leren kennen. Het makkelijkste zou zijn dat ze zichzelf even verloor, door de roes van een orgasme zou ze wel in slaap vallen. Het lukte haar echter niet. Wat ze ook deed, ze bleef aan Thomas denken. Een goed uurtje later viel ze uiteindelijk in slaap.

Ken je dat gevoel dat je 's morgens wakker wordt, je hebt de hele nacht geslapen en toch heb je het gevoel alsof je geen oog hebt dichtgedaan. Met dat gevoel stond Fleur deze morgen op. De hele nacht had ze hete dromen gehad over Thomas. In haar dromen had hij haar wildste fantasieën tot leven gebracht. Ze had zich voorgesteld hoe hij zou voelen bovenop haar. Hoe hij haar zou kussen en strelen tot ze uitzinnig werd van genot. Nog nooit eerder had ze zoiets gevoeld. Met haar hand streekte ze

over haar buik . Ze spreidde haar benen iets wijder. Haar vagina was nat en hunkerend. Het was niet alsof ze nog nooit met zichzelf gespeeld had, maar zoals nu was het nog nooit geweest.

Beelden van Thomas speelden in haar hoofd. Hoe hij naakt, hijgend en zwetend boven haar zou hangen. Haar zou aanmoedigen om klaar te komen. Ze streelde in kleine cirkeltjes rondom haar klit, en in een record tempo kwam ze klaar. Haar hele lichaam schudde en beefde. Haar hart ging als een razende tekeer.

Fleur wierp een blik op de radiowekker naast haar bed en zag dat het al half tien was. Hoogste tijd om op te staan. Ze probeerde haar hete lijf af te koelen met een verfrissende douche, en toen dat niet hielp schakelde ze over op plan B.

Fleur had de hele dag haar appartement opgeruimd en gepoetst. Al jaren had ze de slechte gewoonte om te beginnen poetsen als ze niet met haar gevoelens om kon gaan. Hoe kon ze nu met Thomas in haar hoofd zitten? Ze kende hem eigenlijk niet, en hij kende haar als het meisje dat een striptease deed omdat ze te dronken was. Ze kon nog steeds niet geloven dat ze dat gedaan had. Nu zou ze geen enkele kans bij hem maken.

Bovendien straalde hij een bepaalde seksualiteit uit waar zij nooit aan zou kunnen voldoen. De meisje lagen waarschijnlijk in bosjes aan zijn voeten. Waarom zou hij dan aandacht aan haar besteden? Ze was maar een gewoon meisje. De kans was groot dat hij gisteravond nog met die blondine naar huis was gegaan, en absoluut niet aan haar gedacht had.

Het was al vier uur in de namiddag toen ze haar gsm hoorde afgaan. Het was Roxanne.

“Dag Fleur, is alles ok met jou?”

“Natuurlijk, waarom vraag je dat?”

“Je ging gisterenavond zo vroeg naar huis, ik vroeg me af of er iets aan de hand was.” vroeg Roxanne voorzichtig. Fleur liet een kleine zucht ontsnappen.

“Nee, alles is in orde. Je kent me ik was gewoon moe, het was een lange week op het werk.”

“Fleur, het wordt tijd dat je ook eens iets anders doet dan alleen maar werken.” zei ze streng “Je moet er echt eens tussenuit.”

Ook al vond Fleur het erg dat haar vriendin haar zo terecht wees, ze zei niks omdat Roxanne gelijk had. Dat wist ze zelf ook wel. Maar het was nu eenmaal iets dat je niet zomaar kon veranderen. Fleur had nu eenmaal niet veel vriendinnen, en daten deed ze al helemaal niet.

“Ik weet het Roxanne, ik doe mijn best.”

“Kom je morgenavond bij mij en Jonas eten? We hebben iets belangrijks te vragen.”

“Nu maak je me wel heel nieuwsgierig.”

“Een reden te meer om zeker te komen.” antwoorde ze al lachend.

“Ik zal er zijn.”

Fleur was heel gelukkig dat ze Roxanne had. Al jaren waren ze beste vriendinnen. Op die manier kon ze toch nog af en toe eens ontsnappen aan haar stressvolle leven. Het voelde wel raar, tot voor kort was zij altijd degene geweest die Roxanne uit de nood moest helpen, en nu waren de rollen opeens omgekeerd. Op enkele weken tijd was Fleur veranderd van een zelfzekere vrouw naar een hulpeloze, wanhopige vrouw. Die gedachte maakte haar triest. Ze had ook geen enkel idee hoe het kwam.

Alles in haar leven veranderde. Het voelde soms aan alsof ze geen enkele controle meer had over haar eigen

leven. Er miste iets. Vroeger had ze nooit de behoefte gehad aan een man in haar leven. Het enige wat telde voor haar was haar werk. Maar sinds ze Roxanne zo gelukkig zag met Jonas hunkerde ze ook naar een relatie. Naar liefde, naar een man die voor haar alles zou doen.

Haar hele appartement blonk als een spiegel. Ze had zolang gepoetst dat echt alles proper was. De sterkte citroengeur hing in haar hele appartement. De laatste poetsspullen plaatste ze terug in de berging en ze plofte in de zetel. Alle spieren in haar lijf deden pijn. Een beetje doelloos zapte ze nog wat rond op tv, en liet uiteindelijk een film opstaan. Ze bestelde een pizza en bleef de rest van de avond in haar zetel hangen.

2

Thomas Smet parkeerde zijn blauwe BMW op de hoek van de straat. Roxanne en Jonas hadden hem deze avond uitgenodigd om een hapje te komen eten. Blijkbaar wouden ze hem iets belangrijks vragen. Hij vroeg zich af wat het nieuws was. Uiteraard had Thomas tijd gemaakt. Jonas was één van zijn beste vrienden, en hij zag hoe gelukkig hij was met Roxanne.

Hij vond Roxanne geweldig, ze paste perfect bij Jonas, en ondanks hun relatie was de vriendschap tussen Thomas en Jonas niet verwaterd. Dat vond hij super, want soms liep dat wel anders.

Thomas wandelde het appartementencomplex binnen en duwde op het knopje van de lift. Toen de deuren opengingen zag hij in de spiegel hoe Fleur het appartementsgebouw binnenliep. Zijn pik roerde hem in zijn broek, hij kreeg meteen een stijve. Hoe kon het nu zijn dat zo een aantrekkelijke vrouw tevens zo irritant was?

Blijkbaar zou ze er deze avond ook bijzijn. Dan zou hij haar nog wat kunnen jennen. Het telefoongesprek na die

bewuste avond had hem zo beledigd. Thomas hield van seks, heel veel seks. Zijn motto was altijd hoe meer, hoe beter. Maar als er één ding is dat hij nooit zou doen dan is het profiteren van een dronken vrouw. Fleur was die avond zo dronken geweest dat ze zich echt niks meer herinnerde. Hij had daar gebruik van gemaakt, en haar laten geloven dat ze voor hem een striptease gedaan had, wat eigenlijk helemaal niet waar was.

Hij weet dat het niet echt volwassen is, maar hij vond dat ze, na haar belediging aan zijn adres, zich wel een beetje schuldig mocht voelen. Haar blik gisteren was goddelijk geweest toen hij het haar had wijsgemaakt. Toen ze kwaad wegwandelde zag ze er verrukkelijk uit. Ze had haar kin in de lucht gestoken en zich omgedraaid op haar hoge hakken. Haar kontje wiebelde uitdagend op en neer in haar strakke jurk. Hoe erg hij haar ook probeerde te negeren, het was onmogelijk geweest om zijn blik los te krijgen van haar achterste.

Fleur keek omhoog en zag Thomas staan. Meteen veranderde de uitdrukking op haar gezicht. Ze beet hard op haar lip en probeerde zich om te draaien en terug naar buiten te gaan, maar dat zou hij niet laten gebeuren.

“Er is nog plaats voor jou in de lift hoor.” riep hij haar toe.

Thomas hield zijn hand op het oog van de lift om te voorkomen dat de deuren zouden sluiten en wachtte geduldig tot ze zich zou omdraaien. Ze zag er opnieuw verrukkelijk uit. Haar prachtige lijf zat in een nauw aansluitende zwarte jurk. Ze droeg tien centimeter hoge hakken, waardoor haar lange smalle benen nog langer leken. Haar zwarte haar hing losjes over haar rug. Uiteindelijk draaide ze zich om en wandelde naar de lift. Ze stak haar kin in de lucht, en probeerde niet te laten

merken dat ze het lastig vond om met hem in een kleine ruimte samen te zijn. Een venijnig lachje verscheen op zijn mond.

“Dag Thomas, ik had je niet gezien.”

“Natuurlijk wel, je zag me en draaide je om.” zei hij speels “Probeer je me misschien te ontwijken?”

Ze werd rood van in haar nek tot achter haar oren. Eigenlijk was het niet mooi van hem, ze zouden zo meteen samen de avond moeten doorbrengen. Maar hij had er toch zijn plezier in.

“Natuurlijk probeer ik je niet te ontwijken. Ik veronderstel dat Roxanne en Jonas jou ook hebben uitgenodigd?” haar zachte stem deed hem rillen.

Hij gaf haar een knikje en duwde op de knop van de lift. De deuren sloten, en de spanning in de lift was te snijden. Tijdens de hele tijd dat de lift naar boven ging zeiden ze niks tegen elkaar. Hij zag hoe Fleur ongemakkelijk stond te wiebelen op haar hakken. Af en toe gaf ze hem een snelle blik, maar toen ze zag dat hij terugkeek wendde ze snel haar blik af.

Toen ze aankwamen op de juiste verdieping gebaarde hij naar Fleur dat ze moest voorgaan. Het aangezicht van haar voor hem, die heerlijke kont die op en neer wiebelde terwijl ze wandelde zou hem de rest van de avond bijblijven. Hij hield van haar strijdlustigheid. Ze was zeker geen katje om zonder handschoenen aan te pakken.

Roxanne stond al in de deuropening om hun binnen te laten. Fleur omhelsde haar, en het was duidelijk dat deze dames een heel innige vriendschap hadden. Hij vroeg zich af hoe ver ze terug gingen. Nadat Fleur het appartement binnen wandelde keerde Roxanne zich naar hem.

“Kom jij er ook in Thomas?”

Haar ogen straalde en ze keek alsof ze door zijn ziel kon kijken. Ze keek even van hem naar Fleur en maakte een frons in haar wenkbrauwen. Thomas negeerde bewust haar bedenkelijke blik.

Hij wandelde naar haar toe en gaf haar drie zoenen. Met zijn hand streelde hij over haar steeds groter wordende buik. Vol liefde keek ze naar haar buikje, ook al was de zwangerschap een verrassing geweest, zij en Jonas zouden geweldige ouders worden. Dat wist hij wel zeker.

Toen hij de living binnenkwam stond Jonas al te praten met Fleur. Hij deed net een fles champagne open en gebaarde naar Fleur en hem dat ze moesten gaan zitten. Roxanne kwam naast Jonas staan en hij legde zijn hand bezitterig rond haar. Jonas zorgde ervoor dat iedereen een glas champagne had.

“Roxanne en ik hebben jullie deze avond naar hier laten komen,” begon hij “omdat we iets belangrijks willen vragen.”

Jonas gebaarde naar Roxanne en ze richtte zich tot Fleur.

“Fleur, jij bent al jaren mijn beste vriendin, je hebt me geholpen in een hele moeilijke periode in mijn leven.” zei ze emotioneel, ze verbeet de tranen en ging verder “Ik zou heel graag willen dat jij meter wordt van onze dochter.”

Fleur sprong op van de zetel en vloog rond Roxanne. Ze was duidelijk geëmotioneerd. Thomas vond het fascinerend om te zien hoe close ze waren.

“Het wordt een meisje?” gilde Fleur.

Roxanne straalde vol trots en knikte met haar hoofd.

“Wil je haar meter worden?”